

J. Andersen: Da jeg ikke maa om-tale det andet Lovforslag med det samme, skal jeg anbefale at behandle det foreliggende Forslag i et Udvalg. Jeg haaber, at vi maa faa et tilfredsstillende Resultat ud af det. Saaledes som det foreligger her, tror jeg ikke, det bør blive Lov; men som sagt, jeg anbefaler, at det kommer i Udvalg og bliver behandlet der.

A. C. Meyer: Det, der interesserer mig mest ved det foreliggende Lovforslag, som har været til Behandling her i Tinget tidligere et Par Gange, er Oprettelsen af en Statsanstalt for Drankere, idet jeg anser dette for en Foranstaltning af meget stor Betydning, som det var ønskeligt snart at faa gennemført. Derimod indrømmer jeg, at de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets første Paragraffer, have været mig lidt mindre magtpaaliggende, og at jeg kunde ønske, man her maaske kunde finde en Form, der i nogen Grad fjernede sig fra Lovforslagets strenge Bestemmelser med Hensyn til, hvad der skal gøres overfor Drankere og berusede Personer. Imidlertid har man jo i Lovforslaget ønsket lovfæstet Bestemmelser, der kunde være almengyldige, saa at man ikke som nu har forskellige Bestemmelser i forskellige Kommuner eller endogsaa i visse Kommuner slet ingen Bestemmelser har, og for saa vidt man virkelig var i Stand til at finde en Form, hvorunder der saaledes skabtes almengyldige Bestemmelser, der kunde virke tiltalende og ikke gik for vidt, skulde jeg heller ikke have noget at indvende derimod. Det Udvalg, der tidligere har arbejdet paa denne Sag, har jo ogsaa fundet saadanne Bestemmelser, som man mente til en vis Grad at kunne samles om, og det er jo muligt, at man yderligere i nogen Grad kunde træffe Garantier, der forhindrede, at man gik for vidt overfor de enkelte Personer.

En Statsanstalt derimod er unægtelig, som jeg nævnte, en human Foranstaltning, og jeg mener, den har saa stor Betydning, at det vilde være ønskeligt, om der inden ret længe virkelig kunde skrides til Oprettelsen af en saadan. Men det ses af Lovforslaget eller de Bemærkninger, der knytte sig dertil, de Oplysninger, man har indhentet, at en saadan Anstalt ingenlunde er billig; den vil koste op imod 1 Mill. Kr., og jeg antager, at man for Tiden vil skræmmes noget af et saa stort Beløb. Jeg ved derfor ikke, om denne Diskussion kan faa mere end teoretisk Interesse, da man fra alle Kanter søger

at spare og bestræber sig for at komme ned med Udgifterne. Naturligvis maa saa nødvendige Hensyn, som her mange Gange maa være at tage overfor Folk, der sidde haardt i det, og som Staten har Forpligtelse til at tage sig af, og som ere komne saa langt ned som i det foreliggende Tilfælde, være alt overvejende overfor finansielle Hensyn. Men jeg skal dog paa den anden Side ogsaa tillade mig at fremhæve denne lille Betragtning angaaende de finansielle Forhold, fordi jeg ikke ved, om man virkelig har den Tro, at man vil være i Stand til at gennemføre dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, og navnlig skaffe os den Statsanstalt, der for mig har saa stor Betydning. Hvis man ikke tror, at man kan skride til dette, beklager jeg det unægteligt; men jeg vil paa den anden Side indrømme, at Statens finansielle Tilstand for Øjeblikket ikke er saa opmuntrende, at man har Grund til at tro, man virkelig vil kunne gennemføre denne humane Foranstaltning.

Imidlertid er det mit Haab, at det Udvalg, der faar Sagen til Behandling, vil kunne naa saa meget, at man under alle Omstændigheder kan gøre noget for dem, der trænge til Forsorg paa Grund af den, jeg kan ikke blot sige menneskelige Fejl, men den Sygdom, her er Tale om; thi Alkoholismen er i Virkeligheden en Sygdom, der skal behandles lige med alle andre Sygdomme, og man tør derfor overfor de syge ikke vove at vise sig kneben, naar det gælder Hjælp fra det offentlige Side. Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Lange: Efter den Behandling, dette Lovforslag har faaet i de Udvalg, der have været nedsatte de 2 foregaaende Aar, staar det for mig som temmelig sikkert, at det ikke vil være vanskeligt at komme til et Resultat dette Lovforslag vedrørende. Indenfor alle Partier har der gjort sig den Mening gældende, at det er en Pligt for ethvert rettænkende Menneske at arbejde henimod at faa denne Sygdom, Alkoholismen, saa meget som muligt ud af Verden, og at det derfor maa være en Pligt for Staten at træffe kraftige Foranstaltninger i saa Henseende, naturligvis ogsaa en Pligt for hver enkelt Kommune og hvert enkelt Menneske i det hele at yde Hjælp og Bistand hertil. Som sagt, efter den Behandling, Lovforslaget har faaet i de 2 Aar, vil det ikke være vanskeligt at komme til Enighed. Jeg for mit Vedkommende vil erkende, at jeg har